

Mezi světy

Matija Jankovič

Bakalářská práce
2024

Univerzita Tomáše Bati ve Zlíně
Fakulta multimediálních komunikací

Univerzita Tomáše Bati ve Zlíně

Fakulta multimediálních komunikací

Ateliér Sklo

Akademický rok: 2023/2024

ZADÁNÍ BAKALÁŘSKÉ PRÁCE

(projektu, uměleckého díla, uměleckého výkonu)

Jméno a příjmení: **Matija Jankovič**
Osobní číslo: **K21118**
Studijní program: **B0212A310004 Multimédia a design**
Specializace: **Design skla**
Forma studia: **Prezenční**
Téma práce: **Mezi světy**

Zásady pro vypracování

- Konzultace s vedoucím bakalářské práce
- Zpracování návrhů, modely, kresebné studie
- Vypracované písemné doprovodné zprávy zahrnující všechny etapy návrhu
- Obeznamení s použitou technologií
- Realizace v materiálu
- Fotodokumentace

Forma zpracování bakalářské práce: **tištěná/elektronická**

Seznam doporučené literatury:

- MIKŠ, František, 2021. *Gombrich: tajemství obrazu a jazyk umění : pozvání k dějinám a teorii umění*. 4. rozšířené vydání. Brno: Books & Pipes. ISBN 978-80-7485-231-2.
- GOMBRICH, E. H., [1997]. *Příběh umění*. Praha: Argo. ISBN 80-204-0685-9.
- ELGER, Dietmar; GANTEFUHRER, Anne; KARIN GRIMME, Karin a HESS, Barbara, HOLZWARTH, Hans Werner (ed.), 2016. *Modern Art 1870–2000. Impressionism to Today*. Taschen. ISBN 978-3-8365-5539-5.
- PETROVÁ, Sylva, 2018. *České sklo*. Druhé revidované, doplněné a rozšířené vydání. V Praze: Vysoká škola uměleckoprůmyslová. ISBN 978-80-87989-50-0.
- GOMBRICH, E. H., 2019. *Umění a iluze: studie o psychologii obrazového znázorňování*. Vydání druhé. Přeložil Miroslava GREGOROVÁ. Praha: Argo. ISBN 978-80-257-3031-7.

Vedoucí bakalářské práce: **MgA. Michaela Spružinová**
Ateliér Sklo

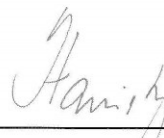
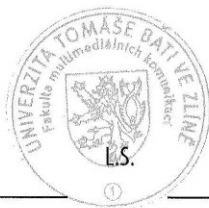
Oponent bakalářské práce: **Mgr. art. Lívía Kožušková, ArtD.**
Ateliér Grafický design

Datum zadání bakalářské práce: **1. prosince 2023**

Termín odevzdání bakalářské práce: **17. května 2024**

Mgr. Josef Kocourek, Ph.D.
děkan

prof. MgA. Petr Stanický, MFA
vedoucí ateliéru

Ve Zlíně dne 1. prosince 2023

PROHLÁŠENÍ AUTORA BAKALÁŘSKÉ / DIPLOMOVÉ PRÁCE

Beru na vědomí, že

- bakalářská/diplomová práce bude uložena v elektronické podobě v univerzitním informačním systému a bude dostupná k nahlédnutí;
- na moji bakalářskou/diplomovou práci se plně vztahuje zákon č. 121/2000 Sb. o právu autorském, o právech souvisejících s právem autorským a o změně některých zákonů (autorský zákon) ve znění pozdějších právních předpisů, zejm. § 35 odst. 3;
- podle § 60 odst. 1 autorského zákona má UTB ve Zlíně právo na uzavření licenční smlouvy o užití školního díla v rozsahu § 12 odst. 4 autorského zákona;
- podle § 60 odst. 2 a 3 mohu užít své dílo – bakalářskou/diplomovou práci - nebo poskytnout licenci k jejímu využití jen s předchozím písemným souhlasem Univerzity Tomáše Bati ve Zlíně, která je oprávněna v takovém případě ode mne požadovat přiměřený příspěvek na úhradu nákladů, které byly Univerzitou Tomáše Bati ve Zlíně na vytvoření díla vynaloženy (až do jejich skutečné výše);
- pokud bylo k vypracování bakalářské/diplomové práce využito softwaru poskytnutého Univerzitou Tomáše Bati ve Zlíně nebo jinými subjekty pouze ke studijním a výzkumným účelům (tj. k nekomerčnímu využití), nelze výsledky bakalářské/diplomové práce využít ke komerčním účelům;
- pokud je výstupem bakalářské/diplomové práce jakýkoliv softwarový produkt, považují se za součást práce rovněž i zdrojové kódy, popř. soubory, ze kterých se projekt skládá. Neodevzdání této součásti může být důvodem k neobhájení práce.

Prohlašuji, že:

- jsem na bakalářské/diplomové práci pracoval samostatně a použitou literaturu jsem citoval. V případě publikace výsledků budu uveden jako spoluautor.

Ve Zlíně dne: 13.4.2024.....

Jméno a příjmení studenta: MATIIA JANKOVIC.....

.....
podpis studenta

ABSTRAKT

Tato bakalářská práce se zabývá mapováním a symbolickým zobrazením vnitřního světa a osobnosti autora. V teoretické části autor popisuje, co si pod pojmem vnitřní svět představuje a proč ho považuje za důležitý. Dále prezentuje vlastní vnitřní svět a vysvětluje, jakým způsobem ho v sobě formuje. V praktické části práce se autor věnuje realizaci objektu. Při jeho navrhování se snaží najít rovnováhu mezi ideálním technickým řešením a vizuálním vzhledem. Výstupem je objekt, který symbolizuje vnitřní svět autora.

Klíčová slova: Vnitřní svět, osobnost, reálný svět, konstrukce, materiál

ABSTRACT

This bachelor's thesis focuses on mapping and symbolically representing the inner world and personality of the author. In the theoretical part, the author describes what he perceives as the inner world and why he considers it important. He then presents his own inner world and explains how he forms it within himself. In the practical part, the author focuses on the realization of an object. During its design, he tries to find a balance between the ideal technical solution and visual appearance. The output is an object that symbolizes the author's inner world.

Keywords: Inner world, personality, real world, structure, material

Rád bych poděkoval vedoucí práce MgA. Michaelae Spružinové, za cenné rady, jak práci posunout dál. Také bych rád poděkoval prof. MgA. Petru Stanickému, za tři roky vedení a průběžné předávání zkušeností a MgA. Luboši Šurýnovi, který mi celou dobu studia pomáhal s realizací prací, a se kterým jsem konzultoval technologická a technická řešení.

Moc rád bych poděkoval Mgr. art. Lívii Kožuškové, ArtD., že si našla čas a byla ochotná mi dělat oponenturu.

V neposlední řadě bych rád poděkoval všem, co mi pomáhali při realizaci práce a také rodině za projevenou důvěru a finanční podporu během studia.

Prohlašuji, že odevzdaná verze bakalářské/diplomové práce a verze elektronická nahraná do IS/STAG jsou totožné.

OBSAH

ÚVOD.....	11
I TEORETICKÁ ČÁST.....	12
1 KONCEPT	13
1.1 VNITŘNÍ SVĚT A OSOBNOST	13
1.2 PROŽÍVÁNÍ	15
1.3 MŮJ VNITŘNÍ SVĚT	15
1.3.1 Pocitové malby.....	16
1.4 SYMBOLIKA.....	16
2 INSPIRACE	18
2.1 GONZALO BORONDO	18
2.2.1 Vycházení z dřívějších prací	20
2.3 INSPIRACE FRANZEM KLINEM	23
2.4 INSPIRACE SYMBOLISMEM A SYNTETISMEM	23
2.4.1 Symbolismus.....	23
2.4.2 Syntetismus	24
2.5 DALŠÍ INSPIRACE A OVLIVNĚNÍ.....	26
II PRAKTICKÁ ČÁST	28
3 TVAROSLOVÍ.....	29
3.1 SEGMENT	29
3.1.1 Výroba segmentu	30
3.2 BUNKR	31
3.3 ZJEDNODUŠENÍ TVARU	33
3.3.1 Stanové tyče	35
3.4 FINÁLNÍ TVAR	36
3.5 STŘIH A ŠITÍ PLÁŠTĚ	37
3.6 ZOBRAZOVÁNÍ VNITŘNÍHO SVĚTA (TECHNIKA VYOBRAZENÍ)	38
3.7 SPOJ	39
3.8 PODSTAVA.....	41
3.9 SVĚTELNÝ ZDROJ V OBJEKTU	42
III PROJEKTOVÁ ČÁST	44
4 INSTALACE.....	45
4.1 INSTALACE VNITŘNÍ ČÁSTI OBJEKTU	45
4.2 INSTALACE VNĚJŠÍ ČÁSTI OBJEKTU	45

ZÁVĚR	46
SEZNAM POUŽITÉ LITERATURY.....	47
SEZNAM OBRÁZKŮ	48
SEZNAM INTERNETOVÝCH ZDROJŮ	49
SEZNAM ZDROJŮ OBRÁZKŮ.....	50

ÚVOD

Občas se každý z nás chce nějak vyjádřit nebo projevit. Někteří s tím nemají problém. Ale jsou i tací jako já, kterým to problém dělá. Cítil jsem, že se tato neschopnost vyjádření odráží i v mé tvorbě, která díky tomu může být vnímána jako prázdná, neosobní a těžce pochopitelná. Proto jsem se rozhodl vytvořit dílo, které by divákovi mohlo přiblížit, jak funguji a tvořím. Tato práce mi také umožnila vyzkoušet si komunikovat osobní témata skrze umění.

I. TEORETICKÁ ČÁST

1 KONCEPT

Ve své bakalářské práci se věnuji svému vnitřnímu světu a jeho vývoji v kontextu komunikace s vlastním okolím. Sám sebe vnímám jako introverta, kterému není příjemné napřímo komunikovat s ostatními lidmi. Proto když potřebuji dát najevo své myšlenky a názory, snažím se k tomu využít umění. Ne vždy se to však setká s pochopením.

Už dříve jsem se tématům, která pro mě byla osobní a přibližovala můj pohled na svět věnoval a touto prací bych na to rád navázal a podkryl svůj vnitřní svět. Současně doufám že se díky tomuto projektu naučím svou práci srozumitelněji vyjadřovat a komunikovat své myšlenky.

„Vědomá formulace sebe není v běžném životě nutná, neboť funkce sebepojetí (zpracování a hodnocení informací relevantních pro Já) se často uplatňují na neuvědomované úrovni.“¹

Podle názoru Karla Balcara si většinu času sami sebe neuvědomujeme. Možná ani nevíme, že ta představa, kterou máme v sobě, by se dala pojmenovat. Součástí sebepojetí je i tvoření duševního světa a přemýšlení o něm.

Proto bych tímto dílem chtěl poukázat na existenci zmíněných vnitřních světů a přiblížit divákovi vnímání světa skrze ten můj.

„Všechno, co vyčteme z nejrůznějších kreseb nebo obrazů, závisí na naší schopnosti poznávat v nich věci nebo zobrazení, jež máme uloženy v mysli. Usiluje-li umělec o to, abychom v jeho díle rozpoznali viditelný svět, vždy se bude spoléhat na divákovy vědomosti a také na sílu jeho představivosti.“¹ Podle slov Františka Mikše předpokládám, že tato práce zaujme spíše introverty. Naopak lidi, kteří nemají problém vyjádřit se a komunikovat ve společnosti a nemají zkušenost s touto problematikou, nemusí tento koncept oslovit.

1.1 Vnitřní svět a osobnost

I když zde popisuji, a jako hlavní téma své práce uvádím, vnitřní svět, nemohu opomenout naši osobnost, která je s vnitřním světem úzce spjata. Věřím, že spousta lidí by řekla, že osobnost je nadřazená vnitřnímu světu a já bych i souhlasil. V kontextu mé práce je však vnitřní svět, tím hlavním tématem. Právě naše osobnost je tím, co ovlivňuje nebo určuje, jaký náš vnitřní svět bude.

¹ MIKŠ, Gombrich: *tajemství obrazu a jazyk umění: pozvání k dějinám a teorii umění*, 2021.

Naše osobnost, duševní svět a pohled na svět skutečný se vyvíjí a proměňuje v závislosti na věku, zkušenostech, okolí a na mnoha dalších faktorech.

V této práci bych chtěl prezentovat svoji představu vnitřního světa a ukázat, jak se během mého učení a poznávání utvářel. Svůj vnitřní svět zobrazuji jako svět, do kterého se nořím a schovávám, když jsem o samotě, nebo když chci být sám. Je tvořen z věcí, které mám rád, uklidňují mě nebo jsou pro mě důležité, hlavně po citové stránce „*Stahujeme se do nitra, abychom si věci promysleli nebo abychom zde našli rovnováhu a klid. Většina lidí zná stavy, kdy se do světa nehrnou, raději setrvávají v nitru; oddávají se představám a utajeným přáním – mají pocit, že jsou zde pány.*“²

Je to prostor, kam se uchylujeme po náročném dni, stresové situaci nebo když máme příliš sociálního kontaktu. „*Introverze je přímým mostem k vnitřnímu světu a ke všemu subjektivnímu a nevědomému. Princip introverze nám dává poznat vlastní individualitu ukrytou za společenskou maskou a vztáhnout se k sobě samému.*“³ Právě za pomoci introverze se můžeme ponořit do vnitřního světa.

„*Mysl je ve své podstatě skvělý nástroj. Jejím záměrem je vytvořit pro nás zjednodušené modely světa pro lepší orientaci a uchránit nás před nebezpečím.*“⁴ V průběhu tvorby našeho vnitřního světa jsme si do něj pustili věci, které nás ovlivnily během našeho vývoje. Tvorba našeho duševního světa mohla být ovlivněna emocemi a vzpomínkami, kterými jsme si vytvořili představu o tom, jak by měl fungovat nebo vypadat náš vnitřní svět. Náš psychický svět by nám měl dávat největší smysl, neboť funguje podle pravidel, které jsme si sami vytvořili. *Propojíme-li vědomí člověka s introvertním principem a učiníme--li- ho převažujícím, mluvíme pak o introvertovi. Ptáme se tedy, odkud přijímá introvert korektiv a determinanty pro své chování, jednání, myšlení, citění a vnímání. Jednoznačně ze svého nitra.*“⁵ Domnívám se, že náš vnitřní svět je pro nás natolik důležitý a ovlivňuje nás, že dané aspekty vnitřního světa dáváme najevo svému okolí, bez ohledu

²HELUS, Úvod do psychologie: vývoj vědecké psychologie: základní duševní jevy: osobnost: uvedení do sociální a vývojové psychologie, 2018.

³ŠPATENKA, Introvert vs. extrovert: Ve vztahu s extrovertem se cítíme přijímání, s introvertem si můžeme připadat tak trochu navíc, 2012.

⁴PROTIVANSKÁ, Vstup do ticha: Vnitřní klid je jen jednu myšlenku daleko. Jak se k němu dostat?, 2022.

⁵ŠPATENKA, Introvert vs. extrovert: Ve vztahu s extrovertem se cítíme přijímání, s introvertem si můžeme připadat tak trochu navíc, 2015

na to, jestli si to uvědomujeme. Ve výsledku se tyto světy ovlivňují navzájem. Skutečný svět však více ovlivňuje ten psychický, než naopak.

Jak už jsem zmiňoval, je možné, že extroverty neosloví koncept této práce. Je to tím, že u nich častěji dochází k extroverzi. „*Extroverze jako princip šíří psychickou energii ven, do vnějšího světa. Navazuje s ním živý kontakt. Zaměřuje se na vnější objekty, ať už to jsou lidé, situace, či objektivní okolnosti našeho společného života, vztahuje se ven a rozlišuje skrze druhé a na druhých.*“⁶ Extrovert ve svém vnitřním světě netráví tolik času jako introvert, proto jeho vnitřní svět nemusí být tolik rozvinutý.

1.2 Prožívání

Prožívání je další z faktorů, který nás ovlivňuje při budování vnitřního světa. Prožitek v nás může zanechat tak silnou negativní emoční stopu, že ji budeme ze svého vnitřního světa vytěšňovat. Nebo naopak natolik pozitivní, že vzniklý pocit budeme chtít opakovaně prožívat. Proto si na jednotlivé zážitky vytváříme asociace, vzpomínky. Silné emoční prožitky mohou být právě tím důvodem, proč se do vnitřního světa noříme. Je naprosto přirozené toto prožívání vnímat a uvědomovat si ho.

Když přemýšlíme nad tím, co se v nás děje a co se děje v naší mysli, provádíme introspekci. Introspekci jsem se zabýval po celou dobu své práce, díky čemuž jsem zjistil, že ani vnitřní svět není stálý. V představách máme pro svůj vnitřní svět pevně vztyčené základy, ale v maličkostech se může časem proměňovat díky nově získaným prožitkům.

1.3 Můj vnitřní svět

Můj vnitřní svět je jednoduchý. Nejlépe bych ho popsal jako prostor, kde jsem jen já. Představa ticha a samoty mi dodává pocit jistoty. Je to velmi uklidňující. Nikdo tu o mě nechce nic vědět ani ode mě nic slyšet. Modré místo a nekonečný prostor pro tvorbu.

Prostor, kde mohu přetvářet skutečnost. Zde přemýšlím nad tím, jaké barvy nebo tvar mají pocity. Přemítám jak bych chtěl, aby dopadl dnešní den, nebo si ve svém interním světě představuji věci, které se pravděpodobně nikdy nestanou.

⁶ ŠPATENKA, *Introvert vs. extrovert: Ve vztahu s extrovertem se cítíme přijímání, s introvertem si můžeme připadat tak trochu navíc*, 2015

Primární barvou v mém světě je sice modrá ale, tento svět je plný dynamiky. Barvy i tvary se mění podle situace. Někdy je čistě abstraktní, někdy je konkrétní, jindy zase černobílý, občas barevný.

Přestože se ve mně stále něco proměňuje a společně se zkušenostmi se bude dále vyvíjet, to, jak uvnitř funguji a jakým způsobem se můj svět formuje, zůstává v základech stejné. Svůj duševní svět vám ve své práci předkládám v jeho nynější podobě.

1.3.1 Pocitové malby

V běžném životě často pozoruji svět kolem a tyto okolní vjemy ovlivňují můj vnitřní svět. Skutečný svět je pro mě složitý a občas i těžko pochopitelný. Velmi snadno se proto dostanu do stresu a poté nevím, jak z něj ven. Postupně jsem hledal cestu, jak se těmto pocitům vyhnout a dosáhnout klidu.

Začal jsem své pocity kreslit. Měl jsem tendence zachycovat vše příliš detailně, což zabíralo spoustu času a po dokončení kresby jsem stál nad prázdným dílem. Strávil jsem nad kresbou tolik času, že se momentální prožitek i pocit vytratily. Zkusil jsem tedy celý proces urychlit. Kresbu jsem nahradil malbou, kterou šlo vše rychleji a umožnila mi výrazněji zachytit pocit, který jsem v danou chvíli potřeboval ventilovat. Přesto, že malba pro mě byla dostatečně funkčním médiem, kresba mi chyběla. Abych ji do své tvorby opět začlenil, používám ji v malbách ke zvýraznění prostoru stíny a perspektivními prvky.

Tímto způsobem jsem postupně zaznamenával i běžné události a pocity všedního dne a začal mi tak po rukami vznikat soubor pocitových maleb.

1.4 Symbolika

Celou prací se prolíná má ne/schopnost komunikace a způsob, jak řešit problémy s ní spojené. Jedním z nich byla i úvaha nad tím, jak dílo zpracovat, aby bylo pochopeno.

Když jsem přemýšlel, jak dílo uchopit, zjistil jsem, že je složité ukázat něco, co ostatní lidé neznají a nevidí. Já svůj vnitřní svět vnímám celý život, a proto pro mě není těžké si ho představit. Bylo pro mě ale velkou výzvou, přiblížit ho divákovi. Chtěl jsem ho vyobrazit pouze symbolicky. Abychom však znaky chápali musíme mít zažité co zobrazují. „*To, co vyčteme z náhodných tvarů, závisí na naší schopnosti poznávat v nich věci nebo zobrazení, jež máme uloženy v mysli.*“⁷. Snažil jsem se tedy o to, aby bylo zjevné

⁷ GOMBRICH, *Umění a iluze: studie o psychologii obrazového znázorňování*, 2019.

a divák pochopil, že se jedná o vnitřní svět. Současně jsem chtěl dílu ponechat určitou snovost, zastřenost. Využil jsem pro to ikonických znaků „*Ikonickým znakem, neboli ikonem (maskulinum), ale rozumíme pouze znak, který k tomu, co označuje, odkazuje svou podobou.*“⁸ a symboliky barev, díky kterým by divák mohl lépe porozumět dílu. Používám modrou barvu, která je pro mě osobně typická a současně je barvou klidu, duševního světa a mystiky. Formou vycházím z tvaru planety, která symbolizuje svět. Umístění maleb na vnitřní stranu objektu má svůj důvod. Jsou tam proto, že se jedná o vnitřní svět – malby jsou tedy uvnitř planety, uvnitř světa. Objekt je obklopený závěsem, který stojí mezi pozorovatelem a vnitřním objektem. Svůj duševní svět divákovi nechci na první pohled odkrýt úplně, a proto jsem ho z části zakryl. Závěs má symbolizovat cosi tajemného, věc, která zakrývá a zahaluje tajemstvím můj mentální svět a současně zde stojí jako pomyslná bariéra mezi vnějším světem a tím vnitřním. Věřím, že tyto symboly pomohou divákovi lépe pochopit co chci dílem znázornit.

V převážné většině pracuji se symboly, u kterých předpokládám, že divák je bude mít zažité a bude schopen porozumět tomu, co znamenají. „*S trochou sebekázně a pozorování sama sebe si každý z nás dokáže zjistit, že to, čemu říkáme vidět, je vždy podbarveno a utvářeno tím, co víme nebo čemu věříme*“⁹

Jsou zde ale i symboly, které jsem si vytvořil sám pro sebe v průběhu tvorby. Situacím, pocitům nebo autoritám jsem přiřadil specifické rysy. Tyto symboly, jsou pro mě velmi osobní, a proto bych byl rád, kdyby zůstaly nepopsány, nevysvětleny. Doufám, že to dá pozorovateli možnost najít si v malbách něco svého.

⁸ TŘEŠTÍK, *Umění vnímat umění: guerilla writing about art*. Modrý Mauricius, 2011.

⁹ GOMBRICH, *Příběh umění, 1997*.

2 INSPIRACE

Největší inspirací jsou mi věci, které vidím a které jsou kolem mě. Je tedy přirozené, že často čerpám ze street artu a graffiti scény, které z pravidla bývají všem na očích. Asi největší vliv na mě měl španělský street artový umělec Gonzalo Borondo. Právě on propojil to, kvůli čemu jsem se začal věnovat umění – street art a graffiti a materiál, který jsem začal poznávat na střední škole – sklo.

2.1 Gonzalo Borondo

V Borondově tvorbě jsem měl spojené vše, co mě lákalo na umění. Dlouhodobě řeší témata jako jsou smrtelnost a bytí. Také se ale zaměřuje na reflexi a kritiku společnosti. Tato témata na počátku své tvorby zpracovával ve figurální malbě. Jeho malby často nesou duchovní symboliku a mystiku. Jeho tvorba mě nejvíce oslovila technikou, kterou v malbě svých obrazů využívá. Můžeme v nich vidět automatické tahy štětcem, které ale ve výsledku vytváří přesvědčivou postavu.

Borondova díla nemusíme hledat pouze v ulicích, ale ve své tvorbě využívá i prostor mimo město a jako plátno mu slouží například balíky slámy.

Obrázek 1 - Gonzalo Borondo / Vanitas

Borondo ovšem nezůstal pouze u malby a časem svá díla začal přenášet i na sklo, které poté umístil do veřejného prostoru. Propojil sklo, street art a figurativní malbu. Na sklo svá díla realizuje technikou škrábání, sítotiskem nebo seškrabávání barvy. Tyto práce bývají prostorové a instalací se můžete procházet, být její součástí. Jednotlivé objekty si tak můžete prohlédnout ze všech stran. Některé ze svých prostorových instalací realizuje jako site – specific práce. Borondovi práce jsou rozměrné, zastává myšlenku, že velká díla mu dodávají pocit svobody.

Příkladem může být práce Hereditas, kterou vytvořil pro Muzeum současného umění Esteban Vicente.

Obrázek 2 - Gonzalo Borondo / Hereditas

2.2 Inspirace bakalářské práce

2.2.1 Vycházení z dřívějších prací

Práce „Mezi dvěma světy“, na kterou navazují svou bakalářskou práci, měla dvě části. Hlavní částí bylo ploché sklo posprejované textem „Nechci být střízlivý ale ani sjetý, tak bloudím mezi dvěma světy“. Instalováno bylo ve veřejném prostoru Českých Budějovic v rámci sochařského festivalu „Umění ve městě“. Druhá část byla také ve veřejném prostoru, tentokrát ale přímo na zdech podchodu. V obou případech jsem byl inspirován již zmíněným street artem. Využil jsem zde techniku používanou britským umělcem Banksym.

Obrázek 3 - Dílo „Mezi dvěma světy“

Zároveň vnímám ovlivnění českým streetartovým umělcem známým pod pseudonymem TIMO, který také pracuje s textem ve veřejném prostoru.

Obrázek 4 - Dílo “Mezi dvěma světy” / druhá část

Práce “Mezi dvěma světy” má po vizuální stránce, málo společného s mou bakalářskou prací. Na tuto práci navazuji, spíše myšlenkou a konceptuálně. V obou pracích se snažím zobrazit svůj vnitřní stav a rozpoložení. Zatímco práce “Mezi dvěma světy” bylo mé spíše depresivní a pesimistické vyjádření za pomoci textu, v bakalářské práci se zaměřuji na vnitřní prožitky a vnímání okolního světa skrze obrazy a tvary.

Dalším mým projektem je dílo nazvané „Rezonance“, které se zaměřuje na naše zájmy a dovednosti. Práce je spojením vyšívání, malby sprejem a skla. Vyšívání bylo v této práci zastoupeno formou nášivek, které byly přišité na skleněné objekty vázovitého tvarosloví. Nášivky nesly motivy květin a stejné motivy nesla i malebná část. Konkrétně se jednalo o plátna, na kterých byly nasprejované květinové motivy. Tyto motivy jsem vytvářel za pomoci šablony, přes kterou byly naneseny na plátno. Posprejované byly i skleněné objekty.

Technika vyšívání a květinové motivy byly do díla doplněny Marií Lichou. Já jsem do díla vnesl motivy tagů a grafitů, které byly buď nasprejované na plátně, anebo našité na skle za pomoci zmíněných nášivek.

Obrázek 5 – práce Rezonance

Ve své předchozí práci, ze které vycházím, využívám sklo. Ve svém bakalářském projektu už nikoliv.

Původně jsem sklo ve formě skleněných tabulí chtěl použít, ale od tohoto záměru jsem upustil. Sklo by v původním záměru hrálo roli pouze vedlejší, a nebylo by hlavním tématem. Hlavním tématem jsou malby, které znázorňují můj vnitřní svět.

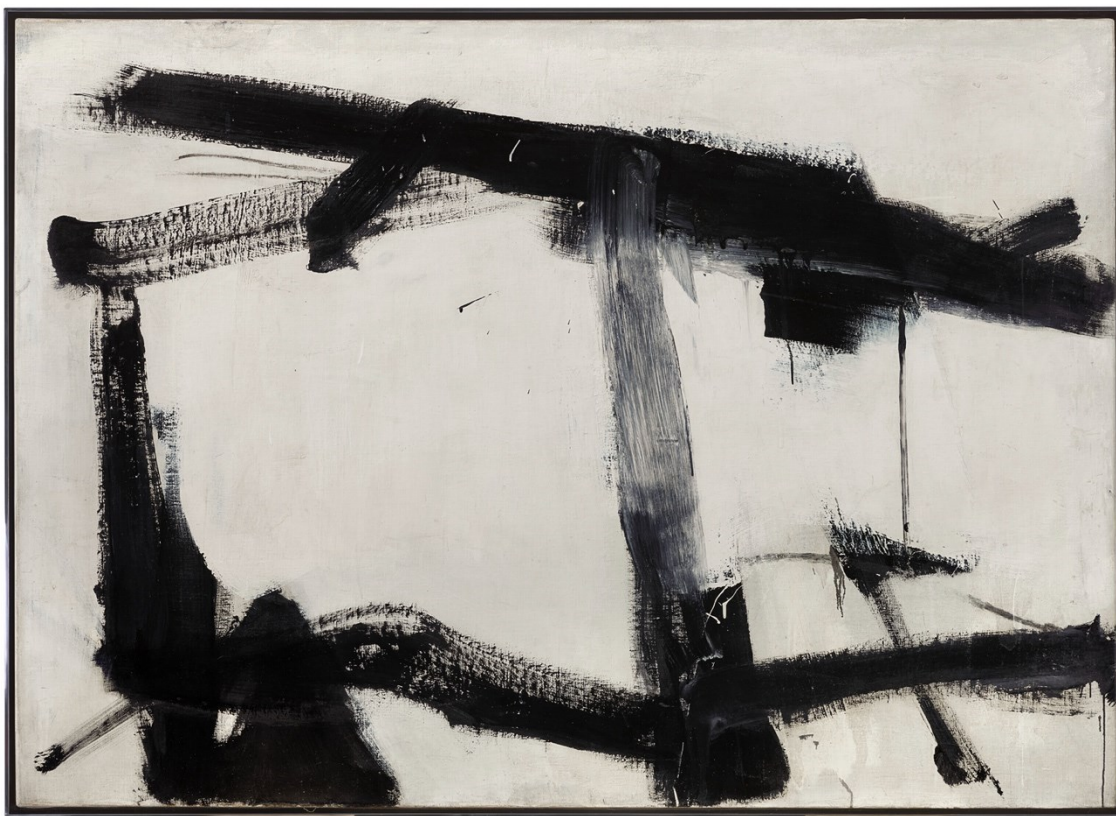
„Sklo bylo samozřejmě jedním z často užívaných prostředků, ale nebylo materiálem prvním ani jediným.“¹⁰

Přesto, že se sklem pracuji rád a sklo mě baví, chtěl jsem si vyzkoušet něco jiného. Chtěl jsem pracovat s odlišným materiálem a jinými technikami. V tomto projektu jsem se nakonec rozhodl pro látky, šití a vyšívání. Vyšívka je pro mě jedním z prostředků, jak v díle zobrazit kresebné motivy. Vyšívání je dostatečně jemné medium, abych za pomoci této techniky mohl znázornit jemné linky, které se v mých autorských malbách vyskytují. Nějaké zkušenosti jsem s vyšíváním již měl z předchozího projektu, který jsem realizoval ve spolupráci se Marií Lichou.

¹⁰ PETROVÁ, *České sklo*, 2018.

2.3 Inspirace Franzem Kline

U objektu, který je výstupem této práce, jsem se neinspiroval nikým konkrétním, pokud jde o koncept. Po vizuální stránce ale vnímám ovlivnění různými umělci a ismy. Při malbě obrazů na vnitřní straně objektu nacházím inspiraci u amerického malíře Franze Kline. I on se na začátku své tvorby inspiroval motivy, které vnímal kolem sebe. Byly to figurativní a krajinné motivy z prostředí Pensylvánie, kde žil. Později začal své malby zjednodušovat až do abstraktna. Jsou popisovány jako abstraktní dynamické kompozice. Známy je ale hlavně pro své černobílé malby. Kline při tvorbě těchto obrazů vycházel ze spontánních skic, které následně přepracoval do maleb. Stejně jako on, i já, vycházím ze skicování spontánního rozpoložení nebo situací.

Obrázek 6 - Obraz Pennsylvania / Franz Kline

2.4 Inspirace symbolismem a syntetismem

2.4.1 Symbolismus

Samozřejmě, myšlenka na vyjádření duševního světa a vyjádření nálad a emocí není ničím novým. *Právě symbolisté se více zaměřovali na vyjádření svých nálad a emocí než*

na zobrazování reálného světa.¹¹ Symbolismus se nejprve projevoval v literatuře, kdy francouzští básníci dávali přednost vyjádření svých myšlenek a emocí. Příkladem může být Symbolistický román *Naruby* od Jorise Karla Huysmanse (1884). *Zde se objevuje hrdina, který se uzavírá do svého soukromého světa a svůj domov si naplní „evokatívními uměleckými díly, jež ho přenášejí do neznámého světa“.*¹² Symbolisté si vytvářeli vlastní symboly, a snažily se vyhnout symbolům tradičním. Nalézám tu rozdíl mezi symbolisty a mnou. Já naopak známé a tradiční symboly zapojuji do své práce.

2.4.2 Syntetismus

Bližší mé práci je myšlenkou syntetismus. *„Syntetismus jako avantgardní hnutí byl do značné míry zapomenut a jako celek přiřazen k symbolismu.“*¹³ Umělci syntetismu zastávali názor, *„že umělec má syntetizovat své vidění světa zároveň prostřednictvím emocí i estetické úvahy.“*¹⁴ V tomto duchu tvořil v části svého tvůrčího období i Paul Gauguin, když chtěl vyjádřit své pocity. Právě s Paulem Gauguinem je toto hnutí nejvíce spojováno. Gauguin se zaměřil na syntetizaci zobrazení vnějšího světa, vnitřního světa umělce a formálních možností linky, tvaru a barvy.

¹¹ PHILLIPS, --ismy, 2013.

¹² PHILLIPS, --ismy, 2013.

¹³ PHILLIPS, --ismy, 2013.

¹⁴ PHILLIPS, --ismy, 2013.

Obrázek 7 – Paul Gauguin / Vidění po kázání: Jakub zápasí s andělem

U obrazu Vidění po kázání Gauguin spojuje reálný a duševní svět. Reálný svět zde vyobrazují ženy v popředí a svět duševní je vyobrazen představou žen Jakuba bojujícího s andělem. Reálný a duševní svět na obraze rozdělují strom (některé zdroje uvádí, že se jedná o potok, ale dal jsem přednost vlastnímu dojmu), který je na plátně umístěný diagonálně. I když jsou na obraze světy rozdělené, právě propojení mezi nimi má symbolizovat červená země.

Kritici tvrdili, že *sloučení bylo důležité, pokud symbolistické umění mělo být sdílné: umění mělo být „syntetické, protože ukazuje právě tyto formy a symboly takovým způsobem, aby mohly být obecně srozumitelné.“*¹⁵ I v mé práci je snaha „syntetizovat“ reálný svět a ten mystický, duševní. A toto sloučení chci předat v takové formě, aby byla srozumitelná.

¹⁵ PHILLIPS, --ismy, 2013.

2.5 Další inspirace a ovlivnění

Cítím, že jsem byl fascinován i prací nedávno zesnulého Richarda Serra. Ovlivnění tímto sochařem je nejvíce znát v počátcích mého projektu, kdy jsem pracoval s kovem a složitou konstrukcí. Serra pracoval s prostorem, napětím a iluzí, kdy divák nevěděl, jestli na něj objekt spadne nebo ne. Já jsem se inspiroval využitím kovů ke konstrukci monumentálních objektů.

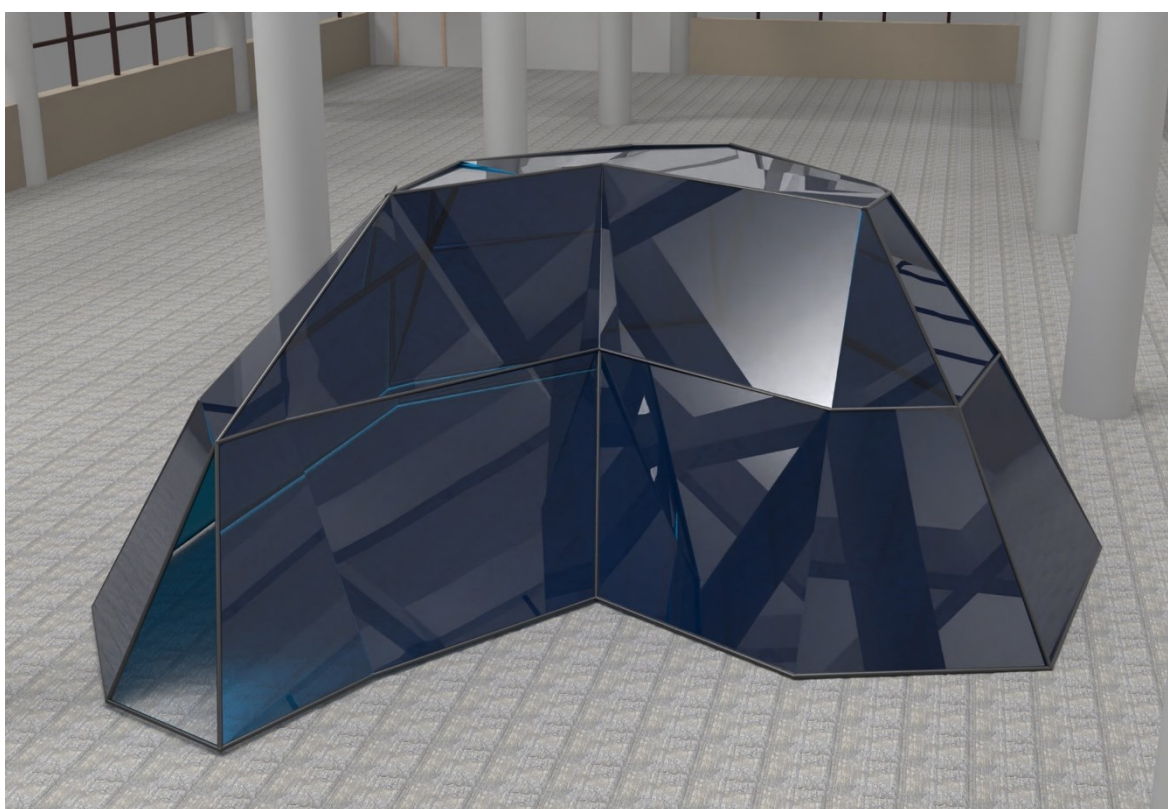
Jsem přesvědčen, že moji práci lze zařadit do kategorie konceptuálního umění. Podle knihy TASCHEN kniha *Modern Art 1870-2000* se u umělců objevuje definice že, „*Co tedy je nebo mělo být chápáno pod pojmem konceptuální umění? Tak či onak, všechny výše uvedené eseje umělců vyjadřují skutečnost, že v konceptuálním umění je kladen důraz na „myšlenkovou“ složku umění a jeho vnímání.*“¹⁶ I ve své práci kladu značný důraz na její myšlenkovou část a na to, jak bude vnímaná. Ale jak jsem již zmiňoval, co se týče konceptuální stránky, nevyházal jsem z žádné konkrétní tvorby. Po myšlenkové stránce bylo mým cílem, aby dílo vycházelo co nejvíce ze mě samotného.

¹⁶ ELGER, a kol., *Modern Art 1870–2000. Impressionism to Today*. Taschen, 2016.

II. PRAKTICKÁ ČÁST

3 TVAROSLOVÍ

Na začátku projektu jsem pracoval s myšlenkou, že se objekt bude skládat z několika stejných segmentů, které by se stavěly k sobě. Tvar těchto segmentů nebyl určitý. Jednotlivé díly se měly skládat k sobě s ohledem na prostor, kde měl být objekt umístěn, a přizpůsobovat mu tvar i velikost. Tvar díla se průběžně měnil od složitých několikastěnných objektů, až po jednodušší čtyřstěnné objekty. Všechny prvotní návrhy jsem zaznamenával buď za pomoci skic, nebo v 3D programu Rhino. Od myšlenky využití segmentu jsem v průběhu zcela upustil.

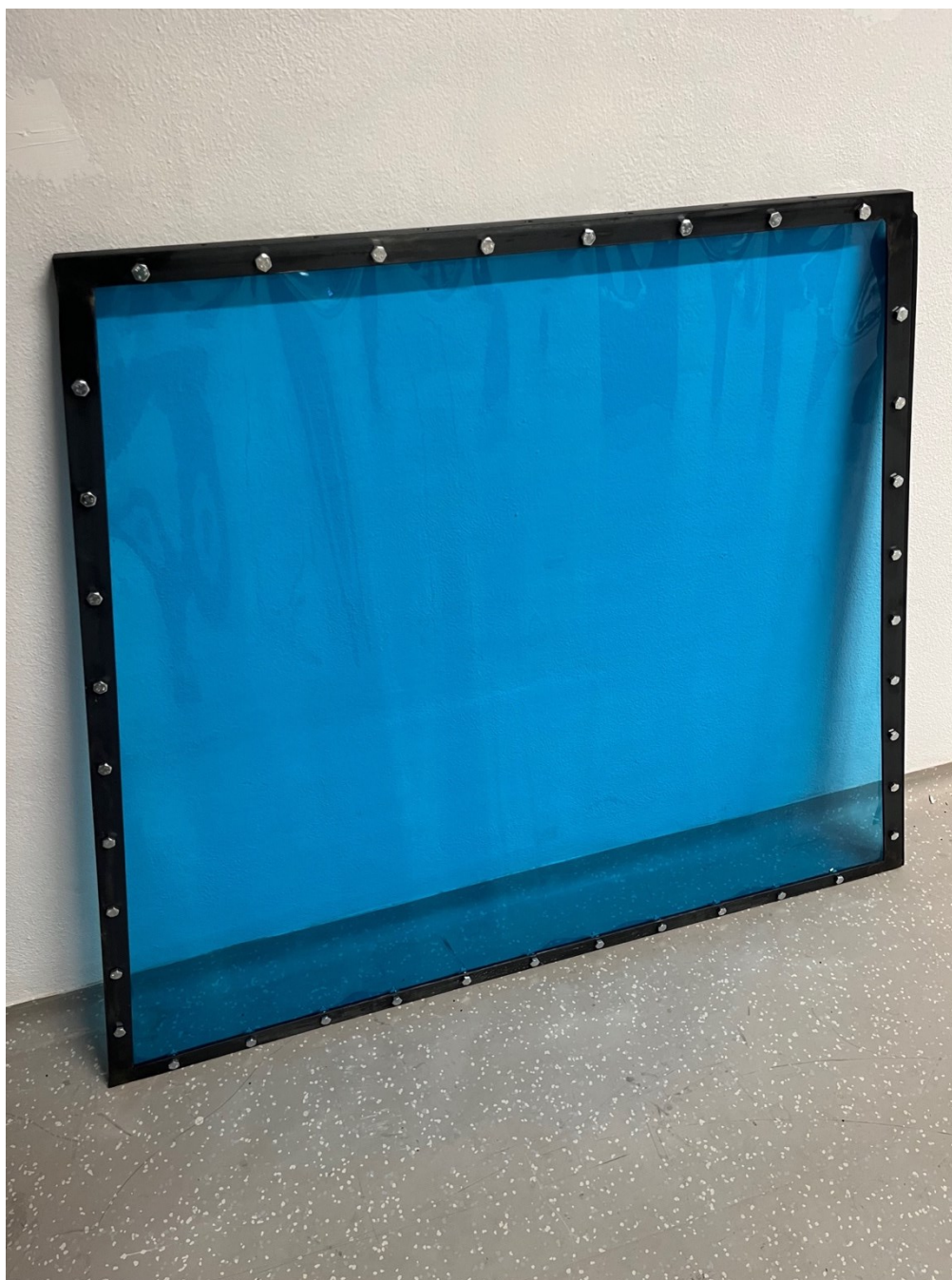
Obrázek 8 - vizualizace objektu v programu Rhino

Navzdory tomu, že se tyto původní návrhy za využití kovové konstrukce ukázaly jako slepá ulička, práce na nich mi zabrala značnou část času. Proto zde uvádím podkapitoly „Segment“ a „výroba segmentu“, ve kterých se rozepisují o realizaci jedné kovové části.

3.1 Segment

Segment byl svařován z lisovaných kovových polotvarů o tloušťce 3 milimetry a šířce 30 milimetrů. Byl 1200 milimetrů široký a 1000 milimetrů vysoký. Skládal se z kovového rámu a modré transparentní bazénové folie. V rámu byly vyvrtané otvory pro šrouby, kterými byla

folie k rámu připevněna. Rám byl původně designován tak, aby zvládl vyšší zatížení a celá konstrukce byla schopna unést i materiály, jako je například sklo.

Obrázek 9 - zhotovený segment

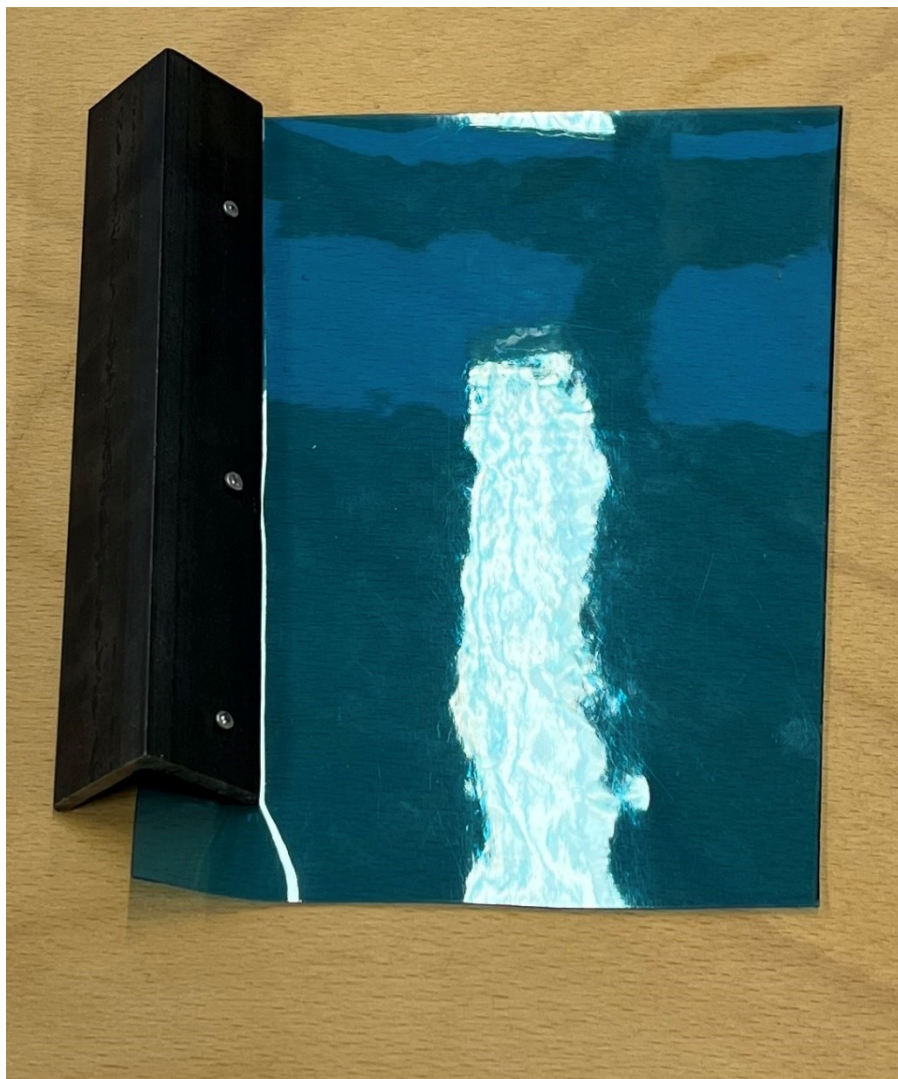
Cena všech segmentů by se pohybovala kolem 30 000 Kč. Vzhledem k tomu, že jsem se rozhodl pro využití lehčích materiálů, nebylo jich nakonec třeba.

3.1.1 Výroba segmentu

Segment je vyrobený z kovových polotvarů, které jsem nařezal na požadovanou délku. Poté se konce polotvaru seřezaly pod úhel tak aby k sobě dobře seděli. Po nařezání se do kovu

musely provrtat otvory pro šrouby. Díry se vrtaly po 10 centimetrech od sebe. Po navrtání se kov svařil k sobě a tím se vytvořil rám. Stopy po svařování jsem musel zbrousit a začernit černidlem.

Po zhotovení rámu, jsem podle něj odměřil stříh, který byl potřeba na nařezání folie. Folie se poté proděravěla děrovačkou a byly do ní natlačeny cvočky.

Obrázek 10 - nýtovaný spoj

Díry byly děrovány opět po 10 centimetrech, aby si cvočky a díry v kovu byly co nejbliž a šrouby se tak daly snadno protáhnout skrz. To umožnilo folii jednoduše nasazovat a sundávat.

3.2 Bunkr

Při přemýšlení nad konceptem celé práce, jsem se postupně dopracoval ke tvarosloví vojenských opevnění neboli „bunkrů“. Stěny objektu, v této fázi, měly být silné a tvarem

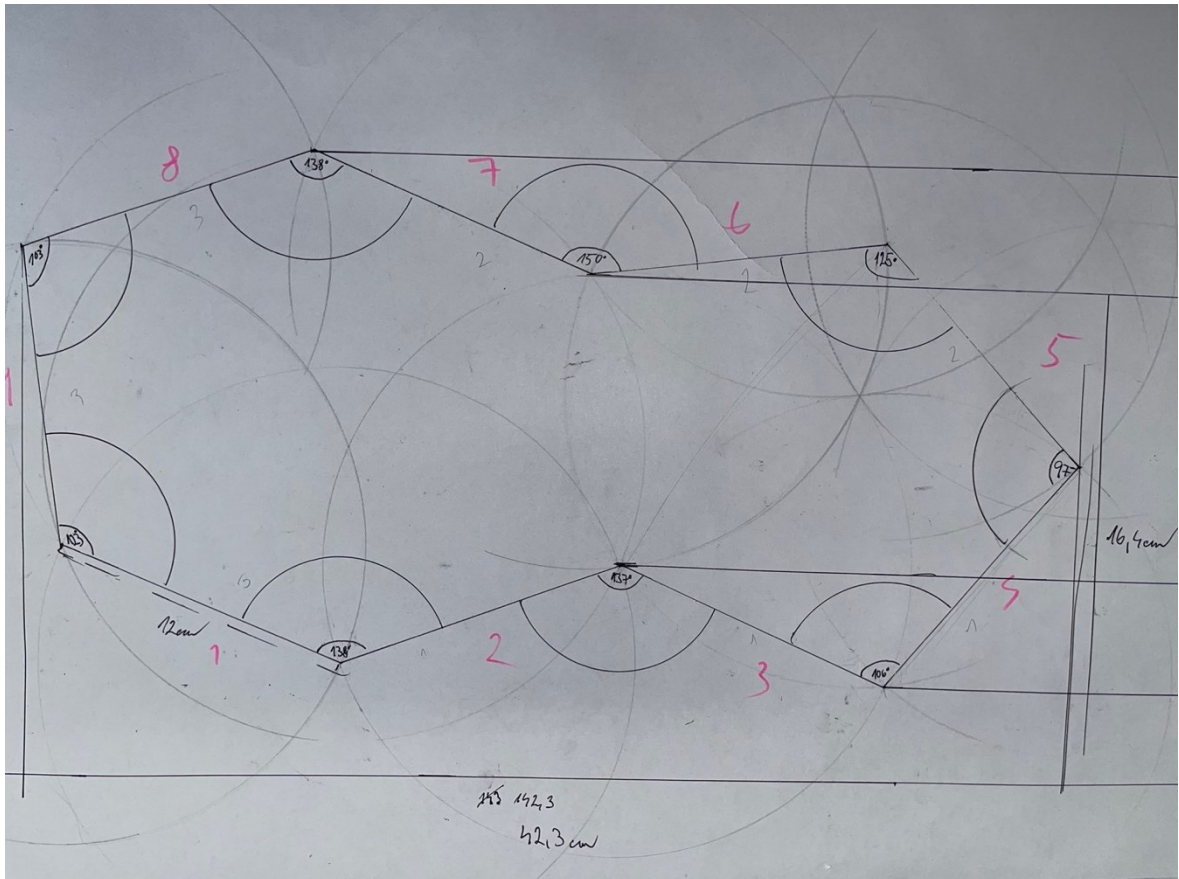
měl objekt připomínat opevnění. Při zkoumání tvarů mě oslovil konkrétní typ bunkru označovaný jako „Hodžovi bunkry“, které se nachází v Albánii a byly vybudovány za režimu Envera Hodža. Tato možnost se ale nerealizovala a zůstala pouze na papíře.

Obrázek 11 - Opevnění v Albánii

3.3 Zjednodušení tvaru

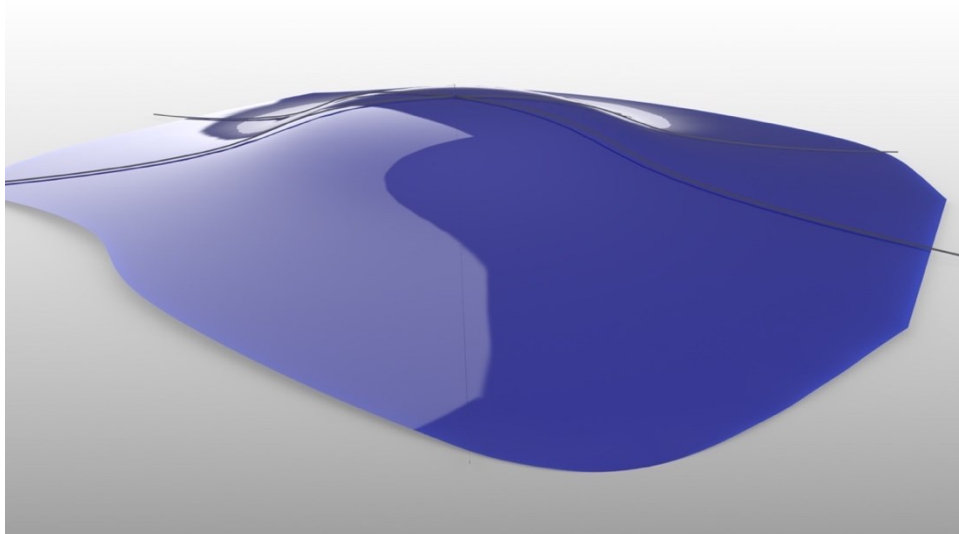
Dlouhou dobu se konstrukce stále odvíjela a formovala podle segmentů. Segmenty by se skládaly k sobě a tím tvořily konstrukci. Celá konstrukce měla být 200 centimetrů vysoká, přibližně 420 centimetrů dlouhá a 160 centimetrů široká.

Obrázek 12 - výkres půdorysu kovové konstrukce

Zpracování konstrukce se přesunulo od těžkých svařených rámců k lehčí možnosti využití stanových tyčí, které se dají prodlužovat podle potřeby. Konstrukce měla mnoho tvarových řešení, ale materiál už zůstal stejný, a to stanové tyče. Finální konstrukce, má tvar koule. Kouli tvoří bruče, které mají průměr přibližně 225 centimetrů.

Postupně od složitých pravidelných geometrických tvarů a konceptů těžkých bunkrů jsem přecházel k jednodušším, spíše organickým tvarům. Vzhledem k tomu, že složitost tvaru nemá z konceptuálního hlediska význam, přistoupil jsem k jeho zjednodušení. V pozdější fázi jsem již pracoval s flexibilním materiálem, konkrétně s fólií a látkou. Tvarosloví totiž začalo směřovat právě k těmto flexibilním materiálům, a to pro svoji organičnost a lehkost.

Obrázek 13 - vizualizace objektu s organickým tvaroslovím

Obrázek 14 - konstrukce ze stanových tyčí a dřevěný podstavec

To, co lze navrhnout na papír, se však ne vždy dá vyrobit z reálných materiálů. Proto jsem využil stanové tyče, ze kterých jsem začal tvarovat. Z dřevěných latěk jsem vyrobil šestistěnnou základnu, ve které se daly sestavené tyče ukotvit. Tím jsem získal tvar kopule. Ani tento tvar však neodpovídal mé představě vyobrazení tématu vnitřního světa a tak jsem tvořil dál. Tyče jsem prodloužil, vyosil, ale pořád to nebylo to pravé. Tento tvar postrádal dynamiku z původních návrhů. Dynamika je podle mě pro dílo důležitá z toho důvodu, že vnitřní svět je taky dynamický, stále se může proměňovat a vyvíjet. „*Dalo by se říct, že se jedná o neustály myšlenkový proud. „Vskutku jako by námi neustále protékala řeka vjemů, představ, pocitů, a nálad, zamyšlení, snah, obav a radostí.*“¹⁷

Obrázek 15 – návrh rozložení konstrukce

3.3.1 Stanové tyče

Jako vhodný prostředek pro sestavení konstrukce jsem nakonec zvolil klasické stanové tyče, které se dají ohýbat a prodlužovat podle potřeby. Jednotlivé segmenty jsou dlouhé 54 centimetrů. Vnější průměr tyčí je 12 milimetrů.

Tyče jsou vyrobeny ze sklolaminátových vláken a spoje jsou z hliníku.

¹⁷ HELUS, *Úvod do psychologie: vývoj vědecké psychologie: základní duševní jevy: osobnost: uvedení do sociální a vývojové psychologie*, 2018.

3.4 Finální tvar

Mohl bych do nekonečna hledat tvar, který by reprezentoval můj vnitřní svět a stále bych si nebyl jistý, jestli to je ten správný. Musel jsem se rozhodnout. Potřeboval jsem projekt dokončit, dát konkrétnímu tvaru smysl, a ne ho stále měnit podle toho, jakou nohou jsem zrovna vstal z postele. I přesto, že jsem v předchozí podkapitole psal, že vnitřní svět je dynamický a může se měnit.

Obrázek 16 - finální konstrukce

Jak už jsem psal v kapitole “Symboly”, finální tvar vychází ze zjednodušeného tvaru planety. Objekt se skládá ze dvou částí. Tyto části rozdělují na vnitřní a vnější. Vnitřní část neboli planeta, je zakotvená v dřevěné platformě. Platforma podporuje stabilitu celého objektu. Vnější část z poloviny zakrývá tu vnitřní. Tato vnější část je z průsvitné látky, zvolil jsem šedý šifon.

3.5 Střih a šití pláště

Naivně jsem si myslel, že střih pláště půjde udělat jednoduše tak, že konstrukci potáhneme plachtou a na ní si střih vyznačíme páskou v liniích tyčové konstrukce. Konstrukce však stále trochu měnila tvar a pohybovala se, neboť ještě nebyla stabilně uchycena. Střihy bylo potřeba přesně odměřit a vypočítat. Velikost jednotlivých dílů střihu jsem získal z obvodu jednoho z kruhů. Vzhledem k tomu že je konstrukce rozdělena na šest stejných částí tak i střih byl potřeba složit ze šesti dílů.

Jeden díl měří na šířku 119 centimetrů, a na výšku 358 centimetrů. Plášť je ušitý z jednotlivých dílů, které mají tvar mandle. Jako, když si představíte barevný nafukovací balon do vody. Abych předešel omylům a chybám na finálním objektu, vytvořil jsem nejprve menší střih. Na něm jsem ověřil, zda jsou mé výpočty správné a zda k sobě jednotlivé díly pasují. Tvar střihu jsem překreslil na papír a následně jsem ho přenesl na zkušební látku. Všechny díly jsem vystříhl a sešil.

Když jsem si vyzkoušel jak se se střihem a jeho tvarem pracuje, mohl jsem začít pracovat na finální verzi. Střih jsem si převedl do původní velikosti. Tvar jsem překreslil na tvrdý papír, ze kterého jsem potom střih vystříhl. Celý proces se opakoval stejně jako u malé zkoušky, jen tentokrát ve větším měřítku. Podle střihu jsem si opět překreslil tvar dílů, ale už na látku, která byla určena k finálnímu pokrytí konstrukce. Látku jsem nastříhal na jednotlivé díly, které byly poté sešity do konečného tvaru na šicím stroji.

Látkový plášť je k objektu uchycen stejným způsobem, který se využívá při stavbě stanů. Plachta je sešitá tak, aby se do ní celá konstrukce dala postupně navléct. Na jedné straně střihu bylo nutné ušít „tunýlky“, kterými se provlékají jednotlivé stanové tyče. Díky zkouškám jsem zjistil, že je třeba přidat na jedné straně 5 centimetrů navíc, právě kvůli výše zmíněným „tunýlkům“ a záševkům. Vzhledem k tomu, že jeden díl musel být ušit s tunýlky na obou stranách, bylo potřeba na obě strany přidat 5 centimetrů. Část pláště v místě, kde se nachází vchod, bylo potřeba ušít z více částí. Nejprve dvě vrchní trojúhelníkové části

a potom část, kde se nachází samotný vchod. Do této části bylo potřeba všít zip, který byl dlouhý přibližně 200 centimetrů.

Dosud jsem popisoval postup při šití vnitřní části objektu, ale objekt se skládá i z jeho vnější části. Na vnější část je použita odlišná látka. Jedná se o transparentní šifon. Šifon už není laděný do odstínu modré barvy, protože jsem barevnost chtěl trochu narušit.

Měl jsem pocit, že bude efektivní použít šedý transparentní materiál, připomínající závoj. Na pokrytí vnější části objektu ho bylo potřeba přibližně 40 metrů čtverečných. I šifon bylo nutné uchytit na stanové tyče, a to na dvě obruče o průměru 3 metry. Jedna obruč je zavěšená nad vnitřní částí objektu a druhá visí na látce tak, aby z části poodkrývala vnitřní objekt.

Jelikož bylo mým záměrem šifon na obruče zavěsit vodorovně, bylo potřeba látku nastříhat na pruhy o dané délce a tyto pruhy následně sešít a sestříhnout. V horní i dolní části závěsu bylo třeba všít tunýlky pro provlečení stanových tyčí.

Při samotné realizaci jsem narazil na problém se včasným zajištěním švadleny, který by byla schopná plášť a závěs v daném termínu ušít na zakázku. O pomoc s ušitím jsem proto požádal kolegyni z ateliéru Marii Lichou, za což ji moc děkuji.

3.6 Zobrazování vnitřního světa (technika vyobrazení)

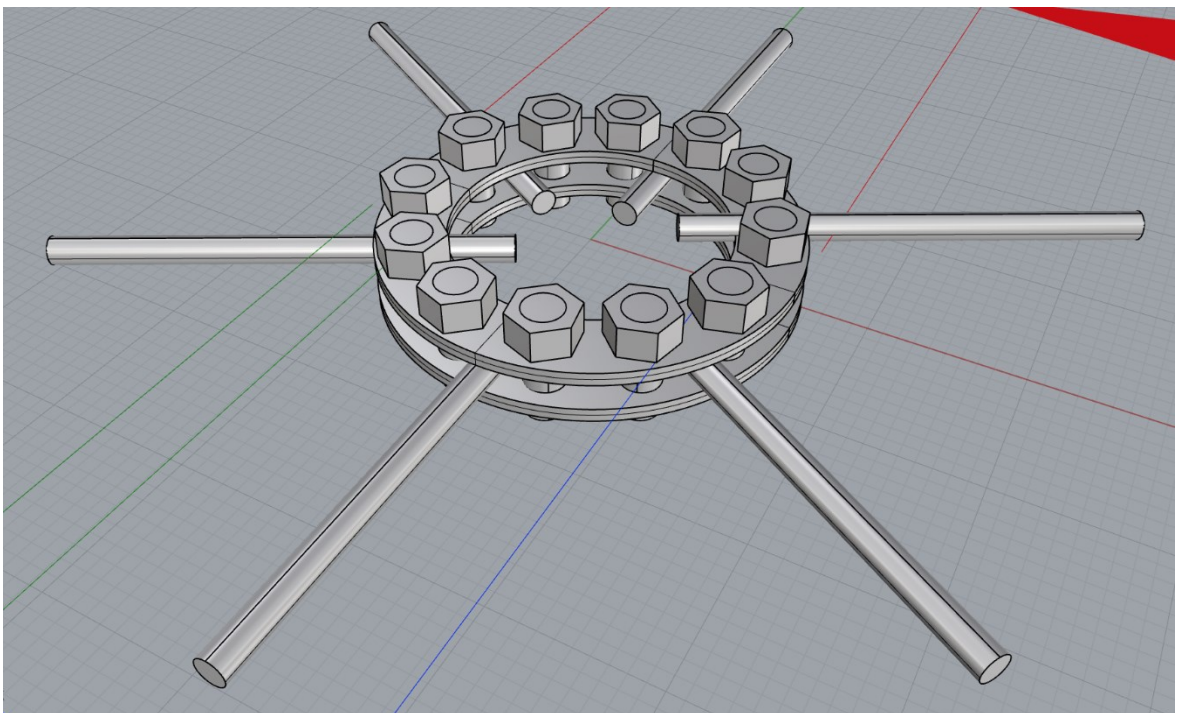
Dalším krokem bylo vyřešit způsob, jak co nejvíce přesvědčivě přenést svůj vnitřní svět na objekt, aniž by bylo nutné přemalovávat dříve vytvořené skici, které by tím ztratily autentičnost. Jednou z možností bylo originální obrázky zavěšovat do objektu, a tím vytvořit jakousi knihovnu, nebo galerii, kde budou uchovány moje emoce a situace z vnitřního světa. Protože jsem chtěl, aby výjevy zůstaly autentické, rozhodl jsem se, že zobrazení vnitřního světa a momentálního duševního rozpoložení budu malovat přímo na stěny objektu. K přenesení motivů jsem chtěl využít techniku malby akrylem, lakem na nehty, malby sprejem, a celé to propojit výšivkou. Jako vhodnou látku pro vnitřní část objektu jsem zvolil lamé pleteninu, zbarvenou v odstínu královské modři. Látka je z venkovní strany hladce lesklá a uvnitř je vidět jemná tmavě modrá pletenina. Materiál je elastický. Elasticita materiálu má zajistit, aby konstrukce lépe držela tvar a byla stabilní. Při aplikaci výšivky nastal problém s velikostí plochy, na kterou se mělo vyšívát. Plocha byla příliš velká a špatně se s ní manipulovalo. Motivy se tedy musely šít po malých částech.

Poté, co byla plachta sešitá a nasazená na konstrukci, jsem na ni mohl malovat a sprejovat.

Barva i lak se nanášely přímo na látku. Kresebné části jsem na plachtu vyobrazil za pomoci vyšívání. Bylo žádoucí, aby výšivky byly co nejmenější, aby příliš nenarušovaly vnější vzhled vnitřního objektu. Výšivka je vidět i zvenčí, ale ne přímo, zakrývá ji šifonový závěs.

3.7 Spoj

Aby se tyče v bodech nahoře a dole, kde se sbíhají, nekřížily, bylo potřeba vyrobit spoj, který spojí tyče do stejné roviny. Spoj bylo třeba vymyslet a vyrobit tak, aby zachoval tvar konstrukce. Zvažoval jsem několik možností a návrhů, jak takový spoj realizovat. I v této fázi realizace projektu jsem řešil dílčí problémy, a to s materiálem a funkčností spoje. Původně jsem zamýšlel, že spoj by mohl být kruhového tvaru. Jednalo by se o dvě kruhové podložky, které by se k sobě dotahovaly za pomoci šroubů.

Obrázek 17 – návrh spoje / vizualizace

Tyče by byly sevřeny mezi nimi. Tato varianta byla nepraktická a zbytečně složitá, neboť takto sestavený spoj by byl příliš těžký. Bylo potřeba tyče ukotvit pod úhlem 5 stupňů tak, aby tvořily tvar koule a toto provedení spoje ve výsledku neplnilo požadovaný účel.

Další možností bylo sestavit spoj pouze z trubek o vnějším průměru 12 milimetrů. Tedy o takovém průměru, aby se do nich daly zasunout stanové tyče a tvořily tak hvězdicí o šesti ústích. Abych však předešel složitému seřezávání trubek do špičky tak, aby byly

pod správným úhlem a seděly k sobě, zvolil jsem třetí variantu. Trubky se seřezaly pod pěti stupňovým úhlem a navařily se na šestistěn. Tento komponent jsem si nechal vyrobit externě.

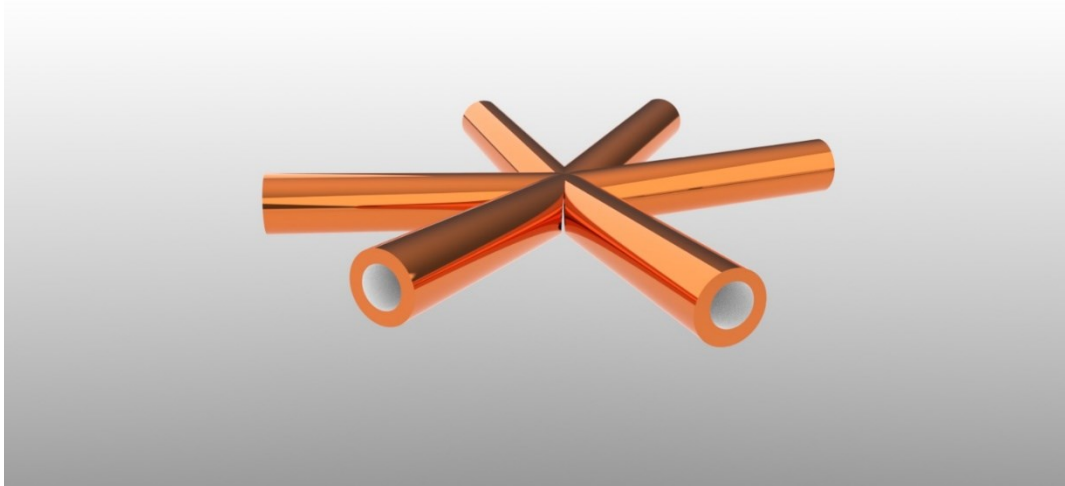
Obrázek 18 – Zhotovený spoj

Obrázek 19 – Spoj

3.7.1 Materiál

Bylo důležité najít pro spoj správný materiál. První možností bylo využití trubek, které byly součástí vybavení stanových tyčí. Tyto trubky jsou ale z hliníku. Z důvodu náročnosti jeho svařování jsem hledal jiný materiál.

Obrázek 20 – Vizualizace v materiálu

Další možností pro volbu materiálu byla měď. Měď mě zaujala hlavně z důvodu zajímavého vzhledu. Tento materiál byl k dispozici v požadovaném průměru, avšak vyskytl se obdobný problém jako u hliníku. Na pevné svaření jsem neměl k dispozici vhodné vybavení a nebyla jistota, že spoje by byly dostatečně pevné tak, aby udržely tlak, který vyvíjí ohnuté stanové tyče.

Jako finální materiál jsem nakonec zvolil klasický kov. Po svaření kovu byly spoje dostatečně pevné pro udržení vyvíjeného tlaku.

3.8 Podstava

Pro zajištění stability objektu, bylo třeba navrhnout a vyrobit stabilní základnu. Bylo žádoucí, aby se podstava dala pevně připevnit k podlaze a tím docílit požadované pevnosti a stability. Základna by měla kopírovat objekt tak, aby jeho tvar nenarušila. Když jsem přemýšlel o materiálu, ze kterého by bylo vhodné podstavu vyrobit, rozhodoval jsem se mezi dřevem, betonem a kovem.

Po vyhodnocení všech vlastností zvažovaných materiálů a jejich dostupnosti, jsem se rozhodl pro jejich kombinaci dřeva a kovu. Horní část kruhové podstavy je vyřezaná z dřevěné desky. Kruhová podstava leží na nožkách, které jsou napevno přivrtány k zemi. Pod kruhovou podstavou je umístěný spoj stanových tyčí. Podstava je instalována přímo

v objektu a současně slouží jako pevná základna, na kterou si může divák stoupnout. Aby podstava příliš nenarušovala vizuální stránku objektu, je potažená stejnou látkou jako jeho vnitřní část.

3.9 Světelný zdroj v objektu

Vzhledem k tomu, že látka použitá na kulovitý objekt nepropouští příliš světla, bylo nutné ve vnitřním objektu zřídit zdroj světla tak, aby bylo vůbec možné pozorovat malby uvnitř objektu. Chtěl jsem, aby světlo nebylo příliš ostré a nesvítilo přímo na diváka. Představoval jsem si zdroj světla vycházející ze spodní části objektu, od podstavy směrem ke kopuli. Vrchní část by však bránila světlu, které by šlo zespodu, prostoupit do celého objektu. Světlo by procházelo pouze malým otvorem, který by byl mezi vrchní částí podstavy a stěnou objektu. Pro variabilnost umístění instalace, jsem volil způsob osvětlení, které by mělo vlastní zdroj. Měl jsem za to, že pro tuto možnost budou vhodné LED pásky, které se dají připevnit kamkoliv na objekt. Další výhodou tohoto řešení byla možnost jejich napájení z baterií. Jelikož kabel s bateriemi se dal umístit přímo do objektu a jsem nemusel vyvádět kabel, začal jsem experimentovat s LED páskou a možnostmi kam je umístit. Nejprve jsem LED pásku umístil na spodní část podstavy tak, aby vrchní část podstavy z části nepropouštěla světlo. I toto řešení se ale ukázalo jako málo efektivní. Světla stále nebylo dostatek, proto jsem umístil LED pásky do horní části, na hranu desky tak, aby světlo nesvítilo přímo na diváka. Z hrany desky se světlo rozlilo do stěn objektu a osvítilo tak pouze část stěn a malby na nich. LED pásky mají vlastní elektrický zdroj, který je umístěn na dolní části.

III. PROJEKTOVÁ ČÁST

4 INSTALACE

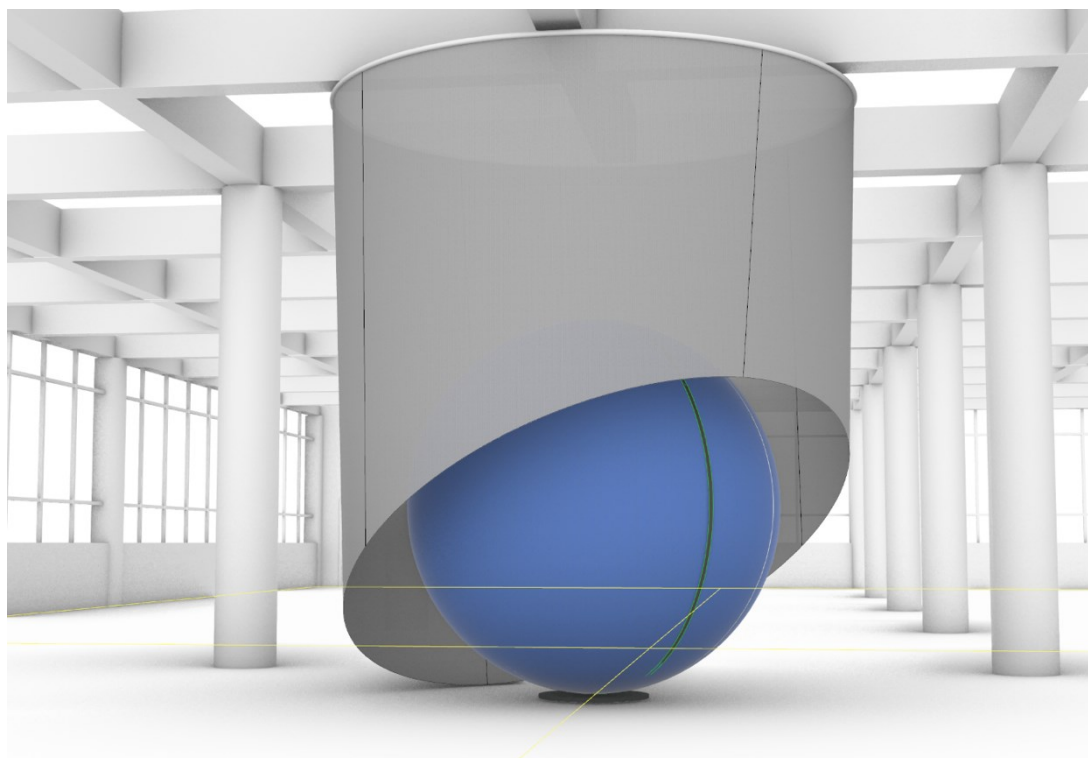
Instalace byla realizována v 94. budově areálu Svit. Prostor, ve kterém se objekt instaloval, by se dal rozdělit na několika čtvercových částí oddělených sloupy. Objekt byl nainstalován do jednoho z těchto čtverců. Nejprve se instalovala vnitřní část a až poté jeho vnější část.

4.1 Instalace vnitřní části objektu

Nejprve se instalovala vnitřní část objektu. Jako první se musely složit tyče do jedné dlouhé. Poté se na složené tyče navlékl ušitý plášť. Po navléknutí pláště se tyče spojily kovovým spojem v horním a dolním bodě. Když byly tyče upevněny ve spojích, zevnitř se nainstalovala podstava, ke které se připevnily kovové úchyty. Po sestavení podstavy se připevnila k zemi.

4.2 Instalace vnější části objektu

Při instalaci vnější části bylo potřeba opět začít tyčemi. Ze stanových tyčí byly složeny kruhy. Tentokrát byla jedna kruh sestavena z šestnácti jednotlivých stanových tyčí. Na kruh se poté navlékl šifon. První kruh se po navléknutí šifonu zavěsila kousek od stropu. Druhý kruh se také zavěsila, ale tak, aby se v jednom bodě dotýkala země a šifon z části zakryl vnitřní část objektu.

Obrázek 21 - Vizualizace instalace v 94 budově Svit

ZÁVĚR

Celá tato práce byla pro mě něčím novým, zkouškou, zda zvládnou vytvořit dílo zaměřené pouze na koncept. Novým to pro mě bylo také v tom ohledu, že jsem se naprosto oprostil od práce se sklem. Upřímně, po celou dobu, co bylo dílo realizováno, mě provázel pocit nejistoty, a to jak z konceptuální stránky, tak ze strany realizace. Abych myšlenku díla mohl vysvětlit, musel jsem mluvit hlavně o sobě a občas se do práce promítla věc a témata, o kterých mi mluvit nebylo příjemné, ale musel jsem, protože už byla součástí práce. Bylo pro mě obtížné si stát za myšlenkou a občas jsem měl pochyby, zda tato cesta je ta správná. Jistotu jsem získal až ke konci realizace díla.

Závěrem si troufám říct, že práce funguje. Z díla mám skutečně pocit, že je zobrazením mého vnitřního světa. Dílo se pro mě stalo velmi osobní věcí, vzhledem k tomu, co všechno jsem do něj ze sebe vložil.

Na závěr bych ještě jednou rád poděkoval všem, co mi pomáhali během procesu realizace této práce. Nejen těm, co mi pomáhali při realizaci a instalaci samotné, ale i těm, kteří mě podporovali a našli si čas dílo se mnou konzultovat a rozebírat.

SEZNAM POUŽITÉ LITERATURY

1. BALCAR, Karel, 1983. Úvod do studia psychologie osobnosti. SPN – pedagogické nakladatelství (SPN – Státní pedagogické nakladatelství). ISBN 14-343-83.
2. ELGER, Dietmar; GANTEFUHRER, Anne; KARIN GRIMME, Karin a HESS, Barbara, HOLZWARTH, Hans Werner (ed.), 2016. Modern Art 1870–2000. Impressionism to Today. Taschen. ISBN 978-3-8365-5539-5.
3. GOMBRICH, E. H., 2019. Umění a iluze: studie o psychologii obrazového znázorňování. Vydání druhé. Přeložil Miroslava GREGOROVÁ. Praha: Argo. ISBN 978-80-257-3031-7.
4. GOMBRICH, E. H., [1997]. Příběh umění. Vyd. v češ. 2. (rev.), v Mladé frontě a Argo 1. Praha: Argo. ISBN 80-720-3143-0.
5. HELUS, Zdeněk, 2018. Úvod do psychologie: vývoj vědecké psychologie: základní duševní jevy: osobnost: uvedení do sociální a vývojové psychologie. 2., přepracované a doplněné vydání. Psyché (Grada). Praha: Grada. ISBN 978-80-247-4675-3.
6. MIKŠ, František, 2021. Gombrich: tajemství obrazu a jazyk umění: pozvání k dějinám a teorii umění. 4. rozšířené vydání. Brno: Books & Pipes. ISBN 978-80-7485-231-2.
7. PETROVÁ, Sylva, 2018. České sklo. Druhé revidované, doplněné a rozšířené vydání. V Praze: Vysoká škola uměleckoprůmyslová. ISBN 978-80-87989-50-0.
8. PHILLIPS, Sam, 2013. --ismy. V Praze: Slovart. ISBN 978-807-3917-623.
9. TŘEŠTÍK, Michael, 2011. Umění vnímat umění: guerilla writing about art. Modrý Mauricius. Praha: Gasset. ISBN 978-808-7079-157.

SEZNAM OBRÁZKŮ

- Obrázek 1 - Gonzalo Borondo / Vanitas – str. 18
- Obrázek 2 - Gonzalo Borondo / Hereditas – str. 19
- Obrázek 3 - Dílo “Mezi dvěma světy” – str. 20
- Obrázek 4 - Dílo “Mezi dvěma světy” / druhá část – str. 21
- Obrázek 5 – práce Rezonance – str. 22
- Obrázek 6 - Obraz Pennsylvania / Franz Kline – str. 24
- Obrázek 7 – Paul Gauguin / Vidění po kázání: Jakub zápasí s andělem – str. 25
- Obrázek 8 - vizualizace objektu v programu Rhino – str. 29
- Obrázek 9 - zhotovený segment – str. 30
- Obrázek 10 - nýtovaný spoj – str. 31
- Obrázek 11 - Opevnění v Albánii – str. 32
- Obrázek 12 - výkres půdorysu kovové konstrukce – str. 33
- Obrázek 13 - vizualizace objektu s organickým tvaroslovím – str. 34
- Obrázek 14 - konstrukce ze stanových tyčí a dřevěný podstavec – str. 35
- Obrázek 15 – návrh rozložení konstrukce – str. 36
- Obrázek 16 - finální konstrukce – str. 37
- Obrázek 17 – návrh spoje / vizualizace – str. 40
- Obrázek 18 – Zhotovený spoj – str. 41
- Obrázek 19 – Spoj – str. 41
- Obrázek 20 – Vizualizace v materiálu – str. 42
- Obrázek 21 - Vizualizace instalace v 94 budově svitu – str. 46

SEZNAM INTERNETOVÝCH ZDROJŮ

1. PROTIVANSKÁ, Alžběta. Vstup do ticha: Vnitřní klid je jen jednu myšlenku daleko. Jak se k němu dostat? Online. In: Psychologie.cz. Dostupné z: <https://psychologie.cz/vstup-do-ticha/>. [cit. 2024-01-06].
2. ŠPATENKA, Pavel. Introvert vs. extrovert: Ve vztahu s extrovertem se cítíme přijímáni, s introvertem si můžeme připadat tak trochu navíc. Online. In: Psychologie.cz. Dostupné z: <https://psychologie.cz/jak-se-rodí-osobnost/>. [cit. 2024-01-06].
3. ŠPATENKA, Pavel. Introvert vs. extrovert: Ve vztahu s extrovertem se cítíme přijímáni, s introvertem si můžeme připadat tak trochu navíc. Online. In: Psychologie.cz. Dostupné z: <https://psychologie.cz/jak-se-rodí-osobnost/>. [cit. 2024-01-06].
4. ŠPATENKA, Pavel. Introvert vs. extrovert: Ve vztahu s extrovertem se cítíme přijímáni, s introvertem si můžeme připadat tak trochu navíc. Online. In: Psychologie.cz. Dostupné z: <https://psychologie.cz/jak-se-rodí-osobnost/>. [cit. 2024-01-06].
5. ŠPATENKA, Pavel. Introvert vs. extrovert: Ve vztahu s extrovertem se cítíme přijímáni, s introvertem si můžeme připadat tak trochu navíc. Online. In: Psychologie.cz. Dostupné z: <https://psychologie.cz/jak-se-rodí-osobnost/>. [cit. 2024-01-06].

SEZNAM ZDROJŮ OBRÁZKŮ

Obrázek 1 - BORONDO, Gonzalo, 2018. VANITAS. Online. In: Gonzaloborondo.com. Dostupné z: <https://gonzaloborondo.com/vanitas/>. [cit. 2024-05-22].

Obrázek 2 - BORONDO, Gonzalo, 2022. Hereditas. Online. In: widewalls.ch. Dostupné z: <https://www.widewalls.ch/magazine/borondo-hereditas-installation-segovia>. [cit. 2024-05-22]

Obrázek 3 – Vlastní zdroj

Obrázek 4 – vlastní zdroj

Obrázek 5 – Vlastní zdroj

Obrázek 6 – KLINE, Franz, 1954. Pennsylvania. Online. In: Artnet.com. Dostupné z: <https://www.artnet.com/artists/franz-kline/pennsylvania-BwXm8rIPg2nZcwNFDV4auA2>. [cit. 2024-05-22].

Obrázek 7 - GAUGUIN, Paul, 1888. Vidění po kázání. Online. In: Wikipedia.com. Dostupné z: https://cs.wikipedia.org/wiki/Syntetismus#/media/Soubor:Paul_Gauguin_137.jpg. [cit. 2024-05-22].

Obrázek 8 – vlastní zdroj

Obrázek 9 – vlastní zdroj

Obrázek 10 – vlastní zdroj

Obrázek 11 – Bunkry v Albánii. Online. In: Hamidi.cz. Dostupné z: <https://hamidi.cz/zajimavosti-a-fakta-o-albanii-o-kterych-jste-nemeli-ani-tuseni>. [cit. 2024-05-22].

Obrázek 12 – vlastní zdroj

Obrázek 13 – vlastní zdroj

Obrázek 14 – vlastní zdroj

Obrázek 15 – vlastní zdroj

Obrázek 16 – vlastní zdroj

Obrázek 17 – vlastní zdroj

Obrázek 18 – vlastní zdroj

Obrázek 19 – vlastní zdroj

Obrázek 20 – vlastní zdroj

Obrázek 21 – vlastní zdroj